

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BISTRITA NĂSAUD
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. [REDACTAT]

✦ **SENTINȚĂ CIVILĂ NR. 238/CA/2009**

Ședința publică din data 5 mai 2009

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE : [REDACTAT]

GREFIER [REDACTAT]

Pe rol fiind pronunțarea sentinței civile ca urmare a acțiunii în contencios administrativ, formulată de reclamanta [REDACTAT], împotriva pârâților DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRITA-NĂSAUD și DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE ARAD - DJAOV, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite

Cauza s-a dezbătut în ședința publică din 28 aprilie 2009 susținerile și concluziile părților prezente fiind consemnate în încheierea din acea ședință, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință, pronunțarea acesteia fiind amânată pentru termenul de azi când, în urma deliberării,

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată că:

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la tribunal cu numărul de mai sus, reclamanta [REDACTAT], a chemat în judecată pârâtele **Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad** solicitând instanței anularea deciziei nr. [REDACTAT] emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud și a deciziei nr. [REDACTAT] pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de contractul vamal emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că în data de 28.12.2006 a întocmit, în calitate de comisionar vamal, declarația vamală de tranzit [REDACTAT] având ca obiect autoturismul marca Volkswagen, tip Golf, serie șasiu WVWZZZ1JZ2D186180, expeditor fiind [REDACTAT] (Germania), destinat fiind [REDACTAT]

Termenul acordat de autoritatea vamală pentru finalizarea acestui tranzit a fost 6.01.2007.

Întrucât din evidențele autorității vamale a rezultat că această operațiune de tranzit nu este încheiată, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad a dispus, din oficiu, încheierea tranzitului la data de 7.03.2008.

La data de 7.03.2008, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad a emis decizia nr. 300 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de control vamal reținând în sarcina [redacted] obligația de plată a următoarelor sume:

- [redacted] lei taxe vamale și [redacted] lei majorări de întârziere pentru neplata taxelor vamale;
- [redacted] lei accize și [redacted] lei majorări de întârziere pentru neplata accizelor;
- [redacted] lei TVA și [redacted] lei majorări de întârziere pentru plata TVA-ului.

Împotriva acestei decizii reclamanta a formulat contestație pe care intimata de rang 1 a respins-o, ca nemotivată, prin decizia nr. [redacted]

Tranzitul desfășurat sub acoperirea [redacted] a început la data de 28.12.2008 (data întocmirii declarației de tranzit) și a fost încheiat la data de 7.03.2008 (data la care s-a dispus de către autoritatea vamală încheierea din oficiu a operațiunii de tranzit).

Reclamanta mai arată că potrivit dispozițiilor art. 660 alin. 3 din H.G. nr. 707/2006, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, respectiv 1.01.2007, operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare aderării se încheie potrivit prevederilor cuprinse în Tratatul de aderare aprobat prin Legea nr. 157/2005.

Întrucât, pe de o parte, operațiunea de tranzit a fost începută anterior aderării României la Uniunea Europeană și a fost încheiată după aderarea României la Uniunea Europeană, iar pe de altă parte, controlul propriu-zis și finalizarea acestuia se realizează după data aderării României la Uniunea Europeană, sunt aplicabile prevederile Tratatului de aderare a Bulgariei și României la Uniunea Europeană, Litera B. Protocolul privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în Uniunea Europeană, Anexa V, punctul 4. „Uniunea Vamală” care dispun ca depozitul temporar și regimurile vamale menționate la art. 4 alin. 16 literele b)-h) din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 care au început înainte de aderare încetează sau se încheie în condițiile legislației comunitare.

Începând cu data de 1.07.2007, mărfurile comunitare sunt exceptate de la plata taxelor vamale, potrivit normelor comunitare privind libera circulație a mărfurilor (Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa).

În cazul autovehiculelor rutiere înmatriculate într-un stat membru, dovada caracterului comunitar se face cu documentul de înmatriculare al autovehiculului (Regulamentul CEE nr. 2454/1993 – norme de aplicare a Codului vamal comunitar).

De asemenea, potrivit dispozițiilor titlul VII din Legea nr. 571/2003, mărfurile comunitare – autovehicule rutiere sunt exceptate la plata accizelor.

Având în vedere cele arătate mai sus, reclamanta apreciază că pentru operațiunea desfășurată sub acoperirea [redacted] se datorează numai taxa pe valoare adăugată.

Reclamanta susține că și în cazul în care operațiunea de tranzit arătată mai sus s-ar fi încheiat sub imperiul dispozițiilor legale anterioare aderării României la Uniunea Europeană, decizia pentru regularizarea situației nr. [redacted] este întocmită cu aplicarea greșită a legii întrucât prin Protocolul nr. 7/16.112001 privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă au

fost exceptate de plata taxelor vamale mărfurile pentru care a fost emis certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1.

Certificatul EUR 1 a fost întocmit pentru autovehiculul marca Volkswagen, tip Golf, serie șasiu [redacted] la data de 27.12.2006.

La data întocmirii declarației vamale de tranzit reclamanta a prezentat în termen autorităților vamale certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 pentru autofurismul în cauză. Dovada originii (certificatul EUR 1) este valabilă 4 luni de la data emiterii în țara exportatoare și trebuie prezentată în acest termen autorităților vamale ale țării importatoare. În acest caz, dovada de origine – certificatul EUR 1 – a fost emisă în Germania la data de 27.12.2006 și a fost prezentată autorităților vamale române la data de 28.12.2006. Prin urmare, la stabilirea datoriei fiscale nu trebuia calculată taxa vamală.

Ambele pârâte au depus la dosar întâmpinări (f. 16 și 19).

Pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara împuternicită să reprezinte interesele Autorității Naționale a Vămilelor a solicitat prin întâmpinarea formulată respingerea acțiunii și menținere ca legale și temeinice a celor două decizii.

În motivarea întâmpinării se arată în esență că împotriva actului administrativ fiscal, emis de autoritatea vamală, reclamanta a formulat contestație, în speță fiind întrunite condițiile prevăzute de art. 205, 207 și 209 lit. a din Codul de procedură fiscală, și pe cale de consecință Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor a fost investită să se pronunțe asupra cererii.

În cauză s-a întocmit referatul de verificare și analiza documentelor existente la dosarul cauzei a rezultat următoarele:

Contestatoarea prin cererea formulată a solicitat anularea Deciziei de regularizare a situației nr. [redacted], emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, fără să se indice motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația, nerespectând astfel dispozițiile art. 206 alin. 1 lit. c și d din Codul de procedură fiscală.

„Contestația se formulează în scris și va cuprinde în mod obligatoriu: datele de identificare a contestatorului, obiectul contestației, motivele de fapt și de drept, dovezile pe care se întemeiază, semnătura contestatorului sau ...”.

Având în vedere imperativul normei legale, rezultă limpede că aceste cerințe trebuiau îndeplinite de către contestatoare la data depunerii și nu ulterior acestui moment.

Pentru aceste considerente Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud a respins contestația ca nemotivată în conformitate cu dispozițiile punctului 12.1 lit. b din instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și pe cale de consecință a menținut în totalitate măsurile dispuse de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad prin Decizia de regularizare a situației nr. [redacted].

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud, prin întâmpinarea formulată, la rândul ei a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată și menținerea deciziei Direcției Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud nr. [redacted] fiind temeinică și legală.

În motivarea întâmpinării se arată în esență că titlul IX din Codul de procedură fiscală reglementează procedura de soluționare a contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale. În completarea acestor dispoziții legale a fost emis Ordinul președintelui ANAF nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicat în M.O. nr. 893/2005 (Instrucțiuni).

Potrivit art. 206 alin. 1 din Codul de procedură fiscală „contestația se formulează în scris și va cuprinde: ... c) motivele de fapt și de drept ...”. Textul de lege prevede în mod imperativ ce elemente trebuie să cuprindă o contestație formulată în procedura prealabilă, aspect ce trebuie avut în vedere de contestatori, deoarece una dintre soluțiile pe care organul administrativ de soluționare a contestațiilor poate fi respingerea contestației ca nemotivată, potrivit pct. 12.1 lit. b din Instrucțiuni.

Împotriva Deciziei nr. [redacted] reclamanta a formulat și depus la organul emitent o contestație, fără a cuprinde motivele de fapt și de drept și nici dovezi în susținerea ei. Contestația a fost înregistrată la organul emitent al actului atacat sub nr. [redacted].

Pârâta apreciază că organul de soluționare a contestațiilor a procedat în mod corect și legal, neimpunându-se efectuarea unei solicitări potrivit pct. 2.5 din Instrucțiuni, întrucât reclamanta în cuprinsul contestației precizează că „motivele contestației vor fi depuse, printr-un memoriu separat, la organul competent să soluționeze prezenta contestație”. Față de această precizare și având în vedere dispozițiile pct. 2.4 din Instrucțiuni, organul de soluționare a contestațiilor nu a considerat că se impune o solicitare expresă către contestatoare pentru a-și motiva contestația. Din precizarea făcută rezultă că reclamanta cunoștea dispozițiile legale imperative, care impun motivarea contestației, sancțiunea nemotivării ei și cunoștea faptul că organul de soluționare a contestației competent este Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud.

Pe fond acțiunea reclamantei este neîntemeiată. Măsurile dispuse prin Decizia nr. [redacted] de către organul vamal sunt legale, răspunderea revenind reclamantei, în calitate de titular al regimului vamal de tranzit, pentru neîncheierea operațiunii de tranzit, așa cum prevede art. 115 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal.

În scopul respectării disciplinei de efectuare a tranzitului și a asigurării supravegherii vamale, legea vamală a reglementat un termen de efectuare a regimului vamal de tranzit. În speță reclamanta nu și-a îndeplinit obligația impusă de lege și de organul vamal, astfel încât s-a dispus încheierea din oficiu și scoaterea din evidențe a operațiunii de tranzit, iar în temeiul art. 267 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal s-au stabilit în sarcina reclamantei obligațiile fiscale de plată.

Ulterior, reclamanta [redacted] a formulat cererea de chemare în garanție a numitului [redacted] solicitând instanței ca în cazul în care apreciază ca fiind legală decizia nr. [redacted] a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad să îl oblige pe chematul în garanție la plata sumei de [redacted] lei reprezentând datorie vamală calculată până la data de 27.05.2008 și a majorărilor de întârziere calculate până la plata integrală a datoriei vamale (f. 22).

În motivarea cererii de chemare în garanție reclamanta arată că între ea și chematul în garanție s-au desfășurat raporturi juridice comerciale, raporturi materializate prin executarea unor servicii de comisionare vamală în vederea

introducerii în țară a autoturismului marca Volkswagen, model Golf, serie șasiu

Contractul de comisionare vamală s-a realizat sub forma cererii urmată de executarea imediată, conform dispozițiilor art. 36 Cod comercial.

Urmare a executării acestui contract, la data de 28.12.2006, în calitate de comisionar vamal, reclamanta a întocmit declarația vamală [REDACTED] având ca obiect autoturismul marca Volkswagen, model Golf, serie șasiu [REDACTED], exportator fiind [REDACTED] (Germania), destinatar fiind [REDACTED].

Întrucât chematul în garanție nu s-a prezentat în termenul legal (6.01.2007) la biroul vamal de destinație în vederea încheierii acestui regim vamal de tranzit, autoritatea vamală a emis Decizia nr. [REDACTED] pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal prin care a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de [REDACTED] lei reprezentând taxă vamală, TVA și majorări de întârziere calculate până la data de 7.03.2008 și Decizia nr. [REDACTED] pentru suma de [REDACTED] lei reprezentând majorări de întârziere pentru perioada 8.03.2008 – 27.05.2008.

Reclamanta mai arată că în raporturile cu autoritatea vamală comisionarul vamal apare ca principal obligat.

Acest raport obligațional născut între autoritatea vamală și comisionarul vamal are întotdeauna la bază un contract de comisionare vamală încheiat între comisionarul vamal și clientul său.

Reclamanta învederează faptul că autovehiculul arătat mai sus a fost introdus în țară de chematul în garanție și în nici un moment acest autoturism nu a fost deținut de comisionarul vamal, acesta din urmă fiind practic în imposibilitate de a prezenta autovehiculul autorităților vamale în vederea încheierii operațiunilor de tranzit.

Mandatarul nu poate face nimic afară de limitele mandatului (art. 1537 Cod civil) iar atât timp cât autovehiculul a rămas în posesia mandantului rezultă că mandatarul s-a obligat numai la întocmirea declarației vamale de tranzit, nu și la prezentarea autovehiculului la biroul vamal de destinație.

Potrivit dispozițiilor art. 1547 și art. 1549 Cod civil, mandantul are obligația de a dezdauna mandatarul său pentru toate spezele, pierderile suferite de mandatar cu ocazia executării mandatului.

Având în vedere că [REDACTED], în calitate de comisionar vamal, a fost obligat la plata datoriei vamale aferente operațiunii de tranzit desfășurate sub acoperirea [REDACTED] având ca obiect autoturismul marca Volkswagen, model Golf, serie șasiu [REDACTED], rezultă în mod evident că aceasta reprezintă o pierdere suferită în executarea contractului de comisionare în vamă.

Chematul în garanție [REDACTED] la rândul său a depus la dosar întâmpinare și cerere de chemare în garanție (f. 37).

În motivare chematul în garanție arată că sub acest aspect el învederează că, în conformitate cu prevederile art. 61 alin. 1 Cod procedură civilă, „cererea va fi făcută în condițiile de formă pentru cererea de chemare în judecată”. Ori, conform art. 112 pct. 5 Cod procedură civilă, „când dovada se face prin înscrisuri, se vor alătura la cerere atâtea copii câți pârâți sunt (...)”.

Prin urmare, în măsura în care [redacted] ar fi dorit să formuleze o cerere de chemare în garanție în condițiile procedurale amintite, ar fi trebuit să anexeze cererii și copii de pe înscrisurile invocate.

În ciuda celor de mai sus, așa cum rezultă din dovada efectuării procedurii de citare, citația i-a fost înmănată „cu un exemplar din cererea de chemare în garanție”.

Ținând seama de această situație, el nu este în măsură să își formuleze o apărare corespunzătoare. Mai mult, ținând seama de faptul că prin poziția sa procesuală are interesul să ajute reclamanta, se poate observa că aceasta îi restricționează și posibilitățile de a formula o apărare coerentă în sprijinul său.

Chematul în garanție mai arată că situația în care se află reclamanta a fost provocată de un caz de forță majoră, situat deasupra voinței sale.

El învederează faptul că, așa cum rezultă din rezoluția nr. [redacted] pronunțată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu în data de 29.12.2006, orele 0¹⁰, numitul [redacted] a provocat în grav accident de circulație, avariind două autoturisme.

El apreciază că unul dintre autoturismele avariate este chiar cel la care se face referire în cererea de chemare în garanție, VW Golf, înmatriculat sub nr. [redacted], pe care chematul în garanție îl conducea la momentul accidentului.

Din aceeași rezoluție rezultă că leziunile pe care acesta le-a suferit au avut nevoie de 80-90 de zile de vindecare. Mai menționează că imediat după accident a fost internat la Spitalul Clinic Județean Cluj în stare foarte gravă, așa cum rezultă din biletul de ieșire din spital nr. 27695/18.01.2007.

Mai arată că urmările accidentului s-au simțit și ulterior, așa cum rezultă din biletele de externare nr. 12695/06.06.2007 și 10675/09.05.2008.

În cele din urmă, având în vedere gravitatea accidentului și urmările sale, el a fost nevoit să se pensioneze pentru motive medicale, așa cum rezultă din decizia de pensionare nr. 186550/08.05.2008.

Din cele de mai sus rezultă fără putință de tăgadă că, în nici un caz, nu ar fi fost în măsură să contacteze reprezentanții reclamantei în termenul legal.

Chematul în garanție mai arată că, așa cum rezultă din cuprinsul cererii de chemare în garanție, reclamanta s-a prevalat de calitatea de mandatar pe care și-a asumat-o față de acesta.

În acest sens, cererea de chemare în garanție a și fost întemeiată pe prevederile art. 1547 și 1549 Cod civil (referitoare la obligațiile mandantului în dezdaunarea mandatarului).

Ori, cauza pentru care a fost promovată cererea, între altele, este întârzierea la plata obligațiilor vamale.

În aceste condiții, chematul în garanție apreciază că însăși reclamanta, în calitate de mandatar, a încălcat prevederile art. 1539 Cod civil, conform căruia „mandatarul este îndatorat a executa mandatul atât timp cât este însărcinat și este răspunzător de daune-interese ce ar putea deriva din cauză neîndeplinirii lor”. Prin urmare, faptul neachitării la scadență a obligațiilor fiscale, ca îndatorire a reclamantului, îi este imputabilă, iar prejudiciul cauzat va trebui suportat de acesta.

În cele din urmă, faptul că mandatarul este dator a achita obligații în numele și pe seama mandantului rezultă din chiar articolele de lege menționate de reclamant. Astfel, art. 1547 Cod civil menționează că „Mandantul trebuie să dezdauneze pe mandatar de anticipațiile și spezele pentru îndeplinirea mandatului (...)”.

Față de cele expuse în acest paragraf, se solicită să se constate că penalitățile de întârziere sunt imputabile reclamantei, care nu și-a îndeplinit obligațiile asumate în calitate de mandatar.

În continuare, prin cererea de chemare în garanție, se solicită obligarea numitului [REDACTAT] domiciliat în [REDACTAT], str. [REDACTAT], nr. [REDACTAT], jud. [REDACTAT], la plata către reclamantă a sumelor solicitate prin cererea de chemare în garanție formulată în contradictoriu cu subsemnatul.

În aceste condiții, în măsura în care vor fi respinse apărările formulate prin întâmpinare și se va constata că se impune ca el să despăgubească reclamanta, la rândul lui va fi nevoit să se îndrepte împotriva celui vinovat de situația ceată.

Este de observat faptul că legătura de cauzalitate dintre accidentul produs de chematul în garanție [REDACTAT] și imposibilitatea sa de a onora obligațiile față de reclamantă este mai mult decât evidentă. Prin urmare, în temeiul art. 60 alin. 2 Cod procedură civilă și al art. 998-999 Cod civil, în situația în care se va admite cererea de chemare în garanție formulată de reclamanta [REDACTAT], se solicită să fie admisă și a doua cerere de chemare în garanție formulată în cauză.

Ca urmare a solicitării făcute instanța a dispus înapoierea în calitate de chemat în garanție și a numitului [REDACTAT]

Al doilea chemat în garanție, deși legal citat, nu a depus întâmpinare și nu s-a prezentat în instanță.

Mai este de menționat și faptul că chematul în garanție [REDACTAT] a formulat o cerere de disjungere a cererilor de chemare în garanție față de soluționarea acțiunii principale, cerere respinsă de instanță în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

Analizând actele și lucrările dosarului tribunalul reține în fapt că în vederea acordării regimului vamal de tranzit, având ca obiect autoturismul marca Volkswagen, reclamanta a depus la Biroul vamal Nădlac declarația vamală de tranzit [REDACTAT] la data de 28.12.2006. Termenul de prezentare la biroul vamal de destinație pentru încheierea regimului vamal suspensiv a fost la 06.01.2007.

Întrucât operațiune de tranzit nu a fost încheiată, organul vamal competent a dispus închiderea din oficiu a regimului vamal acordat și scoaterea din evidențe a operațiunii de tranzit. În temeiul art. 115, 226 din Codul vamal, art. 267 din Regulamentul vamal, precum și art. 47 din Ordinul nr. 6357/2006 privind tranzitul comun pe teritoriul României, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. [REDACTAT], a stabilit în sarcina [REDACTAT] obligația fiscală în cuantum total de 20.103 lei, reprezentând drepturi vamale și accesoriile aferente.

Împotriva Deciziei nr. [REDACTAT] reclamanta a formulat contestație, ce a fost înregistrată la organul emitent al actului atacat și mai apoi la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud sub nr. [REDACTAT]

Prin Decizia nr. [REDACTAT] emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud – Biroul soluționare contestații, s-a respins ca nemotivată contestația reclamantei [REDACTAT], fiind menținute în totalitate măsurile dispuse prin Decizia nr. [REDACTAT] a organului vamal.

Or, având în vedere dispozițiile imperative ale art. 206 alin. 1 lit. c și d din O.G. nr. 92/2003 referitoare la obligativitatea motivării în fapt și în drept precum și a

depunerii dovezilor, soluția de respingere a contestației era singura legalmente posibilă și în consecință decizia nr. [REDACTED] emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud este temeinică și legală.

Referitor la fondul cauzei se constată că și decizia nr. [REDACTED] emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad din cadrul Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara este legală și temeinică deoarece în conformitate cu prevederile art. 115 din Legea nr. 86/2009 reclamantei în calitate de titular al regimului vamal de tranzit îi revine răspunderea pentru neîncheierea operațiunilor de tranzit.

Pentru considerentele menționate instanța urmează să respingă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ.

Având în vedere că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 16 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, tribunalul a respins cererea de disjungere a soluționării cererilor de chemare în garanție prin încheierea de ședință din data de 28 aprilie 2009, și pentru aceleași motive urmează să respingă ca inadmisibile cererile de chemare în garanție prin dispozitivul prezentei sentințe.

În acest sens este de menționat că raporturile dintre părți pot fi lămurite ulterior pe calea dreptului comun, dar nu în cadrul procedural reglementat de Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta [REDACTED], cu sediul în [REDACTED] str. [REDACTED], nr. [REDACTED], jud. Bistrița-Năsăud, împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud, cu sediul în Bistrița, str. 1 Decembrie, nr. 6-8, jud. Bistrița-Năsăud, și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, cu sediul în Arad, Zona Industrială de Vest Arad, nr. 6, jud. Arad.

Respinge ca inadmisibile cererile de chemare în garanție formulate de reclamanta [REDACTED], împotriva numitului [REDACTED] domiciliat în [REDACTED] str. [REDACTED], nr. [REDACTED], și a numitului [REDACTED] împotriva numitului [REDACTED], domiciliat în [REDACTED] str. [REDACTED] nr. [REDACTED] jud. Sibiu.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PRESEDINTE
[REDACTED]

GREFIER,
[REDACTED]

CONFIRMAM
ORIGINALUL

[REDACTED] 1 iulie 2009
Dact. [REDACTED] - 2 ex. / 2 iulie 2009